de zilverster

25 SLK's naar het zuiden van Frankrijk

Vive la France

Alleen voor het tanken zou je al naar Frankrijk gaan

Tekst: Ary Kraaijeveld
Fotografie: Brigitte Kraaijeveld, Peter de Ruijter en Ton Spit

Letterlijk geen hand voor ogen zagen we, terwijl we in de dichte mist stapvoets omhoog kropen op de 'kale berg', zoals de Mont Ventoux in wielerkringen wordt genoemd. Het maanlandschap boven Chalet Reynard was niet waar te nemen, net zomin als het monument van Tom Simpson, en tot overmaat van ramp vond een kudde schapen het absoluut niet nodig ruimte te maken. Gelukkig konden we de fietsers ontwijken, maar eenmaal boven restte ons niets anders dan rechtsomkeert te maken, er was niets anders te zien dan ons eigen SLK'tje. Niettemin werd de SLK-reis een geweldige trip vol zoete herinneringen aan onze wandel- en fietstochten in de Provence en de Alpen.

Het was juist de aankondiging dat de Mont Ventoux – samen met de Alpe d'Huez – in de routes van 'Vive la France', de buitenlandreis van de MB SLK Club Nederland, was opgenomen die ons deed besluiten ons aan te melden voor de trip naar het zuiden van Frankrijk. De twee ook letterlijke hoogtepunten zijn in het verleden meerdere malen per racefiets bedwongen. 'Hoe zal dat voelen in een cabrio?', vroegen we ons af en het stellen van die vraag was het begin van een fantastische reis door de Provence en de Alpen.
De opzet was te verzamelen in Goult, in de buurt van Avignon, en van daaruit tweemaal een route naar keuze door de Provence te rijden. Na de transfer via de Route Napoleon naar St. Martin d'Uriage, net ten oosten van Grenoble, was er wederom de gelegenheid twee routes te rijden, ditmaal door de Alpen. Alle routes werden per GPX-bestand aangeboden, een goed verzorgd routeboek gaf toeristische informatie en maakte de routekeuze op de eerste twee dagen gemakkelijker.

Binnendoor

Na het traditionele oponthoud in België, eerst Antwerpen, daarna Brussel, en wat ben je dan klein in de file tussen het overvloedig aanwezige vrachtverkeer, vonden we in Noord-Frankrijk ons eerste overnachtingshotel. Met het dak van de SLK in de kofferruimte, relaxt over D-wegen toerend, belandden we voor een tweede overnachting in Cluny. Vandaar ging het naar het fraaie 'Hostellerie Notre Dame de Lumières' in Goult; met het dak open door de lange tunnel in Lyon zorgde weer voor een heel nieuwe sensatie van het rijden met een cabrio.
Tijdens de kennismaking met de andere deelnemers bleek, en dat was door een enthousiast gebruikte groeps-WhatsApp al duidelijk geworden, dat er ook onderweg al veel contacten waren gelegd. In Beaune echter bleken twee deelnemers hetzelfde hotel te hebben uitverkoren zónder dat ze dat van elkaar wisten: SLK verbindt ook bij toeval. Tijdens het rijden van de routes was er volop vrijheid: vroeg vertrekken of juist op het gemak ontbijten, alleen rijden, samen of met een groep, het kon allemaal. En als je genoeg had van het bochten rijden of 200+-km te veel vond, gaf het GPX-bestand op de TomTom je het gemak van de navigatie naar het hotel.

Montagne de Luberon

Gordes is een toeristische trekpleister van de eerste orde, het stadje ligt er dan ook verleidelijk bij, daar op de heuvel. Het geeft zichzelf in alle bescheidenheid de titel 'Le plus beau des Plus Beaux Villages de France'. Tijdens onze rugzaktochten, we liepen ooit de GR 97, hadden we het 'mooiste van de mooiste', evenals veel andere schilderachtige dorpjes op de route, ook al eens bezocht. Het weerzien deed ons goed, de koffie in Ménerbes ook, maar we waren maar wat blij dat we nu niet meer te voet de Grand Luberon hoefden te beklimmen teneinde te overnachten in

de zilverster

R 172 tussen een aantal R 171's

Mist en schapen op de Mont Ventoux

Twee uur later: schitterend weer bij het Observatorium, 1990 m

'Sur le 'Pont d'Avignon' kan nog slechts gedanst worden ...

Gordes, het mooiste van de mooiste?

een tentje op de nu al dagenlang zichtbare top, de Mourre Nègre, 1125 m hoog ... Lopen deden we wél in Rustrel, waar we de Colorado Provençal bezochten. Net buiten Apt wacht een oker- en oranjekleurig landschap op een indrukwekkende wandeling. Ansouis behoort ook tot de 'Plus Beaux Villages de France', en het was daar dat we erachter kwamen dat gezond verstand nog wel eens boven GPX-aanwijzingen dient te gaan: ook met ingeklapte spiegels paste de SLK amper in het smalle straatje. Tijdens het aperitief - bier, wijn of 'geüpgradede' Aperol Spritz - werden de opgedane ervaringen uitgewisseld in een immer uitdijende kring, waarna het diner klaarstond, een ritueel dat ons steeds weer met andere deelnemers in contact bracht.
Organisator/routemaker Jaco de Vos had ook een route uitgezet die door de steden Nîmes en Arles leidde, beide beroemd vanwege de uit de Romeinse tijd overgebleven goed bewaarde amfitheaters, terwijl Avignon SLK's in allerlei varianten, 170, 171, 172 en SLC, van 200 tot 350 en AMG, langs de veelbezongen brug en het pausenpaleis zag rijden.

Mont Ventoux

De Mont Ventoux bood, zoals gezegd, geen uitzicht en waar we hem via Bédoin beklommen, daalden we af naar Sault. Bédoin is de fameuze startplaats van de klassieke, vaak heroïsche beklimming van de kale berg en in de SLK met het dak open is de sensatie van de klim totaal anders dan wat ik destijds als fietser ervoer; beetje gas bij en de steilste stukken – soms tot 10% - worden moeiteloos door ons tweehonderdje gladgestreken. Hoe anders is dat met de fiets, als je achter geen tandjes meer over hebt ... Anders is ook de afdaling: naar Malaucène tikte het fietstellertje soms 90+ km/h aan, destijds zonder helm(!), waar we met de SLK niet uit de tweede versnelling kwamen teneinde te remmen 'op de motor', de geadviseerde 'Frein moteur'.

De oer-SLK, R 170 – 230 Kompressor van 1997; Ineke was medeorganisator van 'Vive la France'

In Ansouis moest gezond verstand prevaleren boven de GPX-aanwijzingen

Het okergele landschap van de Colorado Provençal bij Rustrel

Route Napoleon: Vive la France in Gap met een 280

Stalactietenrietjes in de grotten van Chorange

Notre Dame de la Salette: 14 km v.v. door een leeg landschap

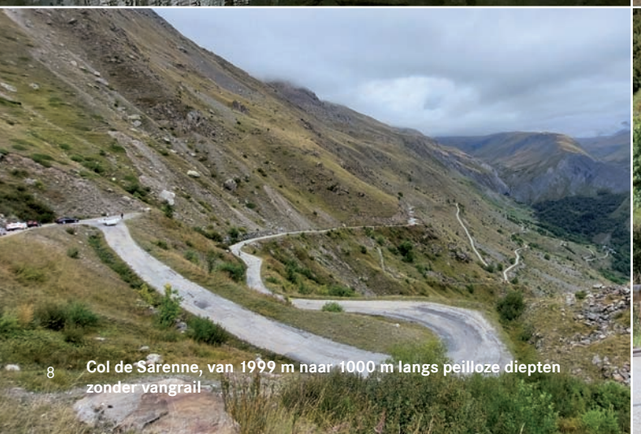
Col de Sarenne, van 1999 m naar 1000 m langs peilloze diepten zonder vangrail

Alpe d'Huez: 1140 m klimmen, 21 bochten, gem. 7,9%, max 14,8%

Met een 350 over de spectaculaire route door de Gorges de la Nesque

Dat de Ventoux een eigenzinnig weerbeeld laat zien, bleek later bij de borrel: "Mist? Hoe kom je erbij, schitterend weer!" Het tijdsverschil tussen de beklimming van de een en de ander bleek slechts enkele uren te zijn, tja, soms moet je wat geluk hebben. Later konden we bij zonnig weer nog fraaie plaatjes van de 'besneeuwde' berg maken.
Nog een hoogtepunt – eigenlijk meer een dieptepunt met de rivier 400 m onder ons - was een deel van de D942. Overhangende rotsen, tunneltjes, blinde bochten en stukken eenbaansweg, ziedaar de karakteristiek van de prachtige weg die van Monieux naar Villes-sur-Auzon door de Gorges de la Nesque voert. Tijdens de briefing had Jaco al een waarschuwend woord laten horen: 'Denk aan je spiegels!'. Gelukkig is er geen vrachtverkeer toegestaan en bleven ons moeizame passages met tegenliggers bespaard. Spectaculaire uitzichten en weer een uitdagende weg: goed gevonden route!

Route Napoléon

Net voorbij Corps, op de route die Napoleon nam op weg naar Parijs toen hij Elba ontvlucht was, de N85, gaat een ruim 14 km lange doodlopende weg de bergen in. Hij komt uit bij het op 1650 m hoogte gelegen Notre Dame de la Salette, na Lourdes het tweede bedevaartsoord van Frankrijk. De verhalen over wonderbaarlijke genezingen vertonen overeenkomst met die, die we ooit in Lourdes hoorden. Waar echter in Lourdes sprake was van het strak geregisseerde bezoek van duizenden pelgrims, was op dit moment het bedevaartsoord vrijwel uitgestorven, ware het niet dat een fors aantal SLK's wat reuring brachten. In Laffrey was het standbeeld van de grote, kleine generaal voor veel deelnemers onderwerp voor artistieke foto's, bedoeld om de eerste prijs te winnen bij de fotowedstrijd. Frank de Paep had de eer de fles 'Châteauneuf-du-Pape' te mogen ontvangen: zijn postuur en twee dwarsgeplaatste petten waren voor juryvoorzitter Ans voldoende reden hem naar voren te halen. Wellicht heeft zijn achternaam onbewust een rol gespeeld?

Alpe d'Huez

Na het vertrek uit het volgende hotel, Les Messanges in Saint Martin d'Uriage, moesten we even wat zoeken in Vizille, een voorstad van Grenoble, voordat we de goede weg naar Bourg d'Oisans hadden gevonden. Waren we nog niet helemaal vertrouwd met het GPX-bestand op de TomTom? Gelukkig is er dan altijd Google Maps dat uitkomst biedt. De klim met de 21 genummerde bochten op de 'Hollandse berg' spreekt tot de verbeelding. De Alp doet al jarenlang met de 'Alpe d'HuZes' veel fietsers en wandelaars een duit in het goede-doel-zakje voor de kankerbestrijding doen. Nederlandse overwinningen tijdens de Tour de France, Joop Zoetemelk, Hennie Kuiper en Peter Winnen wonnen ieder zelfs tweemaal een etappe, vergrootten de populariteit van de berg. Hun namen zijn te lezen op de 'nummerbordjes' bij iedere bocht.
Het dorpje Alpe d'Huez, op 1860 m hoogte gelegen, is inmiddels uitgegroeid tot een populair wintersportoord. Gelet op de vele